Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0067

Metodele de gestionare a pescuitului pentru protejarea speciilor sensibile, combaterea speciilor invazive și asigurarea unor beneficii pentru economiile locale

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2026 referitoare la metodele de gestionare a pescuitului pentru protejarea speciilor sensibile, combaterea speciilor invazive și asigurarea unor beneficii pentru economiile locale (2025/2011(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 43,

– având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului[1] (Regulamentul privind PCP),

– având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive[2] (Regulamentul SAI),

– având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1007/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind comerțul cu produse derivate din focă[3],

– având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control

---

1 JO L 354, 28.12.2013, p. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.
2 JO L 317, 4.11.2014, p. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/1143/oj.
3 JO L 286, 31.10.2009, p. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1007/oj.

pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006[4] (Regulamentul privind controlul pescuitului),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2019/1241 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin măsuri tehnice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1967/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și a Regulamentelor (UE) nr. 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 și (UE) 2019/1022 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 894/97, (CE) nr. 850/98, (CE) nr. 2549/2000, (CE) nr. 254/2002, (CE) nr. 812/2004 și (CE) nr. 2187/2005 ale Consiliului[5],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2023/2842 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 noiembrie 2023 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1967/2006 și (CE) nr. 1005/2008 ale Consiliului și a Regulamentelor (UE) 2016/1139, (UE) 2017/2403 și (UE) 2019/473 ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește controlul pescuitului[6],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1991 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2024 privind restaurarea naturii și de modificare a Regulamentului (UE) 2022/869[7],

– având în vedere Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică[8] (Directiva privind habitatele),

– având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune

---

4 JO L 343, 22.12.2009, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj.

5 JO L 198, 25.7.2019, p. 105, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1241/oj.

6 JO L, 2023/2842, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj.

7 JO L, 2024/1991, 29.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1991/oj.

8 JO L 206, 22.7.1992, p. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.

comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”)[9],

– având în vedere Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice[10] (Directiva privind păsările),

– având în vedere rezoluția sa din 9 iunie 2021 referitoare la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: Readucerea naturii în viețile noastre[11],

– având în vedere rezoluția sa din 11 mai 2023 intitulată „Către un sector european al algelor puternic și durabil”[12],

– având în vedere rezoluția sa din 18 ianuarie 2024 referitoare la stadiul actual al aplicării politicii comune în domeniul pescuitului și perspective de viitor[13],

– având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) ale Organizației Națiunilor Unite, în special ODD 14: „Viața subacvatică”, ODD 15: „Viața terestră”, ODD 1: „Eradicarea sărăciei”, ODD 2: „Fără foamete” și ODD 11: „Orașe și comunități durabile”,

– având în vedere cadrul mondial pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal,

– având în vedere Convenția internațională a pentru controlul și gestionarea apelor uzate și a sedimentelor navelor,

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A10-0018/2026),

A. întrucât UE recunoaște de mult timp importanța pescuitului sustenabil și a abordărilor ecosistemice ale gestionării pescuitului pentru conservarea biodiversității marine, inclusiv protejarea speciilor sensibile, sprijinirea economiilor locale și garantarea securității alimentare;

B. întrucât UE a pus în aplicare mai multe cadre de reglementare pentru refacerea și protejarea speciilor marine vulnerabile;

---

9 JO L 164, 25.6.2008, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
10 JO L 20, 26.1.2010, p. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.
11 JO C 67, 8.2.2022, p. 25.
12 JO C, C/2023/1074, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1074/oj.
13 JO C, C/2024/5734, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5734/oj.

C. întrucât UE integrează protejarea și refacerea speciilor sensibile în alte cadre juridice, cum ar fi Regulamentul privind controlul pescuitului, recent revizuit, garantând o abordare cuprinzătoare a colectării datelor care urmează să fie utilizate în procesul de conservare a speciilor sensibile;

D. întrucât Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii (UICN) publică lista roșie, un inventar cuprinzător al stării de conservare a speciilor, oferind informații critice cu privire la situația delicată a speciilor marine sensibile și evidențiind eforturile de conservare necesare;

E. întrucât capturile accidentale de specii sensibile constituie o amenințare majoră la adresa biodiversității marine, astfel cum se recunoaște în convențiile internaționale și regionale și în legislația UE;

F. întrucât păsările marine reprezintă unul dintre indicatorii sănătății ecosistemelor marine, având în vedere rolul lor de prădători de vârf în lanțul alimentar marin;

G. întrucât părțile interesate colaborează în cadrul mai multor proiecte pentru a testa noi instrumente și metode de gestionare cu scopul de a reduce frecvența capturilor accidentale de specii sensibile în timpul operațiunilor de pescuit;

H. întrucât datele publicate de Agenția Europeană de Mediu în 2025[14] au arătat că zonele marine protejate acopereau 13,7 % din apele UE;

I. întrucât portalul de servicii al Misiunii pentru oceane și ape a Comisiei[15] prezintă un studiu care arată că, în 2023, pescuitul era autorizat în peste 40 % din zonele marine protejate, restricționat în mai puțin de 25 % dintre ele și interzis în mod explicit în doar 0,4 %;

J. întrucât speciile alogene invazive (SAI) constituie unul dintre factorii care determină pierderea biodiversității, au un impact negativ asupra pescuitului, a acvaculturii și a funcțiilor ecosistemice și pot dăuna sănătății umane, infrastructurii și biosecurității;

K. întrucât acvacultura de specii neindigene supusă unor măsuri de control limitate constituie un factor de risc, întrucât speciile pot scăpa și deveni invazive, ceea ce constituie o amenințare la adresa speciilor sălbatice indigene și a mediului;

---

14 Agenția Europeană de Mediu, „Marine protected areas in Europe’s seas” (Zonele marine protejate din mările Europei), site-ul Agenției Europene de Mediu – Analiză și date – Indicatori, 6 noiembrie 2025.

15 Comisia Europeană, „Study on regulations in EU Marine Protected Areas: perspective și implicații” (Studiu referitor la reglementările din zonele marine protejate ale UE: perspective și consecințe), site-ul portalului de servicii al Misiunii pentru oceane și ape.

L. întrucât UE a adoptat mai multe măsuri pentru a preveni introducerea SAI, a le detecta și cartografia distribuția și a le combate răspândirea, inclusiv, în special, Regulamentul SAI, care stabilește o listă a SAI de interes pentru Uniune și pune în aplicare măsuri de control;

M. întrucât, în conformitate cu Regulamentul SAI, SAI sunt specii ale căror efecte negative sunt atât de semnificative încât necesită o intervenție coordonată și uniformă la nivelul UE și, prin urmare, introducerea, deținerea, creșterea și cultivarea, transportarea sau comercializarea lor ori libera lor transferare sau eliberare în mediul natural sunt interzise;

N. întrucât unul dintre descriptorii calitativi pentru determinarea stării ecologice bune, astfel cum sunt enumerați în Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”, constă în menținerea speciilor neindigene introduse prin activități umane la niveluri la care nu perturbă ecosistemele;

O. întrucât colectarea temeinică și în timp util a datelor este extrem de importantă pentru a garanta detectarea SAI și cartografierea distribuției lor, precum și pentru a stabili și a pune în aplicare măsuri menite să combată răspândirea speciilor respective în modul cel mai bine direcționat și mai eficace posibil;

P. întrucât diferite activități, cum ar fi transportul maritim sau turismul, sunt considerate vectori importanți de răspândire a SAI, în special în funcție de amploarea măsurilor de atenuare și a vigilenței aplicate;

Q. întrucât Strategia UE privind biodiversitatea s-a angajat să gestioneze SAI existente și să reducă cu 50 % până în 2030 numărul speciilor de pe lista roșie amenințate de ele;

R. întrucât Rețeaua europeană de informare cu privire la speciile alogene (EASIN) monitorizează în prezent 12 423 de specii alogene în diferite medii, dintre care 1 440 (11,6 %) sunt specii marine; întrucât, în 2019, 53 % din zonele de coastă maritime ale Europei se aflau sub presiunea SAI, cu variații regionale semnificative: 33 % din zonele de coastă în cazul Mării Baltice, 100 % în cazul Mării Negre, 98 % în cazul Mării Mediterane și 25 % în cazul Atlanticului de Nord-Est;

S. întrucât schimbările climatice, în special încălzirea oceanelor, și circulația extinsă a mărfurilor și a persoanelor sunt vectori esențiali pentru introducerea SAI și le pot intensifica impactul asupra speciilor sensibile, a ecosistemelor și, prin urmare, a activităților de pescuit;

T. întrucât răspândirea masivă a SAI prejudiciază semnificativ pescuitul și acvacultura, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, inclusiv prin deteriorarea uneltelor de pescuit sau a infrastructurii de acvacultură, reducerea capturilor, scăderea productivității și a recrutării naturale, precum și perturbarea ecosistemelor, constituind

fiecare o amenințare la adresa echilibrului ecologic și a viabilității economice a comunităților de pescari;

U. întrucât SAI, inclusiv populațiile de specii alogene de prădători, amenință nu numai echilibrul ecologic, ci și viabilitatea socială și economică a comunităților costiere de pescari, în special a pescuitului și a întreprinderilor mici și mijlocii din domeniul acvaculturii;

V. întrucât adoptarea unei abordări ecosistemice a gestionării pescuitului, pe de o parte, și a planificării și a gestionării spațiale în acvacultură, pe de altă parte, poate îmbunătăți reziliența ambelor sectoare și capacitatea lor de adaptare, în special la nivel local;

W. întrucât regiunile ultraperiferice ale UE, astfel cum sunt recunoscute la articolul 349 din TFUE, sunt caracterizate de provocări și perspective unice în ceea ce privește gestionarea pescuitului, conservarea speciilor sensibile și prevenirea speciilor invazive; întrucât indicatorii utilizați pentru a măsura echilibrul dintre capacitatea și posibilitățile de pescuit trebuie adaptați la circumstanțele locale, ținând seama de depărtarea lor geografică, de bogăția și unicitatea biodiversității lor, de particularitățile lor sociale și economice, precum și de rolul esențial al sectorului local al pescuitului în a asigura securitatea alimentară și a sprijini economia regiunilor respective;

X. întrucât combaterea SAI necesită, de asemenea, măsuri serioase la nivel internațional; întrucât Convenția privind diversitatea biologică recunoaște SAI drept problemă transversală, iar Cadrul mondial pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal urmărește să reducă introducerea și stabilirea SAI cu cel puțin 50 % până în 2030,

Y. întrucât demersurile de protecție a mediului trebuie să fie însoțite de măsuri care să consolideze competitivitatea flotei europene de pescuit, să asigure viabilitatea economică a sectorului și să garanteze reînnoirea generațiilor în comunitățile costiere;

Z. întrucât răspândirea speciilor invazive și creșterea populațiilor de prădători în unele regiuni afectează ecosistemul și sectorul pescuitului și al acvaculturii, iar operațiunile costiere la scară mică sunt deosebit de vulnerabile;

AA. întrucât, în timpul unei consultări publice organizate de Comisie, 94 % din totalul respondenților au indicat că se opun sau se opun ferm introducerii pe piață a produselor derivate din focă, respingând-o ca măsură de gestionare a pescuitului; întrucât 89 % din respondenți au indicat că vânătoarea de foci stârnește preocupări etice semnificative[16];

---

16 Comisia Europeană, „Comerțul cu produse derivate din focă – verificarea adecvării normelor UE”, site-ul Comisiei Europene.

AB. întrucât Eurostat menține o bază de date cuprinzătoare cu date pe termen lung referitoare la capturile din pescuit, care oferă informații valoroase de natură să contribuie la elaborarea unor strategii eficace de gestionare a pescuitului, la evaluarea speciilor sensibile și la crearea unor sisteme de alertă rapidă pentru speciile alogene;

AC. întrucât la eforturile de conservare și gestionare pot contribui și instrumente precum alte măsuri zonale eficace de conservare;

AD. întrucât nu există standarde directe ale UE privind apa de balast; întrucât normele de prevenire și gestionare privind introducerea și răspândirea SAI recunosc Convenția internațională pentru controlul și managementul apelor de balast și sedimentelor de la nave drept una dintre posibilele măsuri de gestionare a speciilor invazive de interes,

Speciile sensibile: indicatori de reziliență a oceanelor

1. subliniază importanța de a asigura ecosisteme, habitate și specii marine sănătoase în UE;

2. evidențiază rolul unic jucat de speciile sensibile în ecosistemele marine, precum și beneficiile de mediu, economice și sociale care decurg din gestionarea, protejarea și conservarea lor;

3. accentuează că multe specii sensibile constituie indicatori valoroși ai sănătății ecosistemelor marine, transmit o alertă rapidă cu privire la dezechilibrele ecologice și contribuie la reziliența ecosistemelor, influențând direct productivitatea pescuitului și a acvaculturii;

4. îndeamnă Comisia și statele membre să pună în aplicare o abordare ecosistemică a gestionării pescuitului, împreună cu metode care să se concentreze pe conservarea speciilor sensibile, sprijinind, în același timp, prosperitatea economică și socială a pescarilor și asigurând îndeplinirea obiectivelor și a angajamentelor internaționale ale UE privind zonele marine protejate și zonele de importanță ridicată pentru biodiversitate;

5. invită Comisia și statele membre să se asigure că modificările suferite de ecosisteme din cauza schimbărilor climatice sunt reflectate consecvent în evaluările de mediu și în gestionarea pescuitului;

6. solicită Comisiei și statele membre să reducă și, dacă este posibil, să elimine capturile accidentale de specii marine sensibile, în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (UE) 2019/1241, garantând, prin urmare, că astfel de capturi nu reprezintă o amenințare pentru starea de conservare a speciilor respective;

7. reliefează că, în ultimele decenii, habitatele s-au schimbat, ceea ce a condus la dispariția unor specii și a făcut posibilă, în același timp,

apariția altora noi; relevă, în acest sens, necesitatea de a crește gradul de sensibilizare a cetățenilor, în special a pescarilor și a pescarilor sportivi, cu privire la importanța de a colecta date și la necesitatea unui management adaptativ;

8. subliniază importanța unor planuri de gestionare a zonelor marine protejate care să se întemeieze pe date științifice, inclusiv a dimensiunilor și a rezultatelor lor de mediu, sociale și economice, pentru a garanta că măsurile de conservare sunt specifice, eficace și aliniate la nevoile individuale ale ecosistemelor și sunt puse în aplicare cu eficacitate; evidențiază obiectivul UE de a proteja 30 % din mările UE până în 2030;

9. reamintește că pescarii trebuie să facă parte integrantă din soluție și să fie reprezentați în toate organismele consultative; subliniază, în acest sens, că este important să se asigure reprezentarea tuturor pescarilor, în special a pescarilor la scară mică și a pescarilor tradiționali; se declară îngrijorat că reprezentarea lor nu este întotdeauna asigurată adecvat;

10. invită Comisia și statele membre să utilizeze pe deplin instrumentele politicii comune în domeniul pescuitului (PCP), în special măsurile tehnice aplicabile interacțiunilor în domeniul pescuitului și menite să îmbunătățească protecția speciilor sensibile, asigurând, în același timp, compensații echitabile și eficace pentru pescarii afectați de pierderea accesului la zonele de pescuit tradiționale, în conformitate cu dispozițiile Fondului european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură; cere Comisiei să asigure punerea în aplicare și respectarea legislației actuale;

11. îndeamnă statele membre să utilizeze pe deplin dispozițiile consacrate la articolul 17 din Regulamentul privind PCP la alocarea posibilităților de pescuit, să încurajeze pescarii să adopte măsuri care să reducă la minimum sau să elimine capturile accidentale de specii sensibile și să ofere stimulente navelor de pescuit care folosesc unelte de pescuit selective sau tehnici de pescuit cu impact redus asupra mediului, acordând o atenție deosebită flotelor mici;

12. reamintește utilitatea datelor colectate în temeiul PCP pentru a determina în mod corespunzător impactul pescuitului asupra speciilor sensibile și importanța unor sisteme de monitorizare îmbunătățite, în conformitate cu avizele științifice și cu legislația UE; reliefează că existența unor date cuprinzătoare și defalcate pe specie privind capturile accidentale este importantă pentru a face posibile măsuri de atenuare specifice, a contribui la strategiile de management adaptativ și a facilita adoptarea unor măsuri echilibrate și bazate pe date științifice care să țină seama și de factorii socioeconomici și să asigure securitatea alimentară a UE;

13. relevă că o abordare globală în toate domeniile de politică poate avea o contribuție importantă la a consolida monitorizarea,

protejarea, restaurarea și refacerea speciilor și a habitatelor sensibile; subliniază, în acest sens, importanța de a pune în aplicare legislația actuală în toate domeniile de politică pertinente, dincolo de cele direct legate de PCP;

14. invită Comisia și statele membre să consolideze abordările ecosistemice ale gestionării mediului marin, ținând seama de interacțiunile dintre specii, acolo unde este posibil, și de toate presiunile exercitate asupra ecosistemelor marine, inclusiv de schimbările climatice și de poluare, indiferent dacă sunt de origine terestră sau provin din alte surse;

15. evidențiază că zonele marine protejate, care fac obiectul unor măsuri de protecție și gestionare întemeiate pe cele mai bune cunoștințe științifice disponibile, contribuie, în funcție de obiectivele lor de conservare, la a reduce la minimum capturile accidentale de specii sensibile, la a proteja puietul și zonele de depunere a icrelor și de puiet, precum și la a reduce impactul asupra habitatelor sensibile;

16. invită Comisia și statele membre să evalueze dimensiunea populațiilor locale și regionale, starea și tendințele speciilor și eventualul impact pe care populațiile dezechilibrate îl pot avea asupra activităților de pescuit, cu scopul de a asigura gestionarea ecosistemică a pescuitului, inclusiv măsurile de protejare a speciilor sensibile;

17. solicită Comisiei și statelor membre să consolideze sprijinul pentru programele științifice privind speciile sensibile și metodele de gestionare, astfel cum sunt identificate în legislația pertinentă; accentuează că, în unele regiuni, speciile sensibile, cum ar fi populațiile tot mai mari de cormorani și foci, au un impact asupra stocurilor de pește și a activităților de pescuit și acvacultură, precum și asupra altor populații de specii sensibile; consideră că cadrul de reglementare dispune de instrumentele necesare pentru a face posibile îmbunătățiri, având în vedere starea speciilor sensibile la nivel local; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să ia în considerare, printre acțiunile care trebuie întreprinse, toate posibilitățile prevăzute în Directiva privind păsările și în Directiva privind habitatele pentru a facilita mai bine gestionarea activă și eficace a populației și pentru a sprijini gestionarea ecosistemică;

18. îndeamnă Comisia să garanteze că abordările UE în materie de gestionare a pescuitului se aliniază la PCP, la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 și la angajamentele internaționale ale UE, cum ar fi Cadrul mondial pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal; evidențiază, în acest sens, că ar trebui să se ia măsuri pentru a stopa declinul speciilor sensibile din ecosistemele marine ale UE, inclusiv prin punerea în aplicare a unor măsuri adecvate de conservare și de protecție a habitatelor;

19. cere Comisiei să ia măsuri în cadrul organizațiilor regionale de

gestionare a pescuitului (ORGP) pentru a reduce și, acolo unde este posibil, a elimina capturile accidentale de specii sensibile, pentru a restricționa schimburile comerciale și importul de produse pescărești și pentru a consolida măsurile împotriva pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, inclusiv prin îmbunătățirea controalelor vamale și a colaborării cu partenerii din ORGP;

Speciile invazive: amenințări la adresa oceanelor și a economiei noastre

20. subliniază că SAI periclitează pescuitul și acvacultura, pe de o parte, și biodiversitatea și ecosistemele marine indigene, pe de altă parte, afectând astfel mijloacele de subzistență și veniturile pescarilor și ale comunităților costiere;

21. relevă că pescuitul costier la scară mică are o contribuție esențială la economiile locale și la securitatea alimentară a UE, subliniind că activitatea respectivă se confruntă cu amenințări tot mai mari din partea unor factori de stres din mediu, cum ar fi speciile invazive și schimbările climatice, inclusiv circulația masivă a anumitor specii, cauzată în special de încălzirea apelor, care conduce la pierderi grave, în special pentru crescătorii de crustacee și moluște, supuși unei duble penalizări constând în scăderea producției și creșterea costurilor legate de prădători;

22. reamintește că în UE sunt strict reglementate 88 de SAI, și anume 47 de specii de animale și 41 de specii de plante de interes pentru Uniune;

23. regretă că lista actuală a speciilor de interes pentru Uniune nu recunoaște pe deplin amenințarea SAI la adresa pescuitului, a acvaculturii și a mediului marin din UE, întrucât, în prezent, lista cuprinde doar două specii marine (*Plotosus lineatus* și *Rugulopteryx okamurae*), împreună cu anumite specii regăsite în medii salmastre; solicită îmbunătățirea listei pe baza unor avize științifice și a unor evaluări de risc actualizate;

24. evidențiază necesitatea unei gestionări adecvate a speciilor și ia act cu îngrijorare de prezența lor crescută în anumite regiuni, cum ar fi:

    (a) speciile de stridii de Pacific și speciile alogene de raci aflate în sudul Mării Nordului, în special de-a lungul coastei neerlandeze;

    (b) guvidul negru, care perturbă ecosistemul și amenință în special creveții, peștii plați și guvizii indigeni, în special în apele Mării Nordului;

    (c) crabul albastru, specia de crab *Hemigrapsus takanoi* și speciile de meduze *Mnemiopsis leidyi* și *Gonionemus vertens* în Atlanticul de Nord-Est;

(d) speciile de pești *Pterois miles*, *Fistularia commersonii* și *Lagocephalus sceleratus*, în jurul Greciei și al Ciprului;

(e) scoica-zebră (*Dreissena polymorpha*), introdusă în Ebru, și somnul (*Silurus glanis*), în Spania;

(f) specia de algă asiatică *Rugulopteryx okamurae*, în special în vestul Mării Mediterane;

25. invită Comisia și statele membre să instituie sisteme de monitorizare regionale personalizate în funcție de specie, inclusiv strategii coordonate de alertă rapidă și de reacție pentru speciile alogene care perturbă habitatele pertinente din punct de vedere economic;

26. regretă lipsa unor programe speciale de monitorizare a SAI marine și solicită îmbunătățirea metodelor de monitorizare și armonizarea indicatorilor în întreaga UE, precum și creșterea sprijinului tehnic și financiar, în special pentru regiunile ultraperiferice, care necesită o finanțare suplimentară specifică, având în vedere îndepărtarea lor și biodiversitatea lor unică;

27. recomandă să se stabilească o metodologie de determinare a pragurilor pentru toate regiunile și subregiunile marine europene, precum și valori în acest sens, ținând seama de impactul asupra pescuitului și a acvaculturii, de capacitatea de gestionare a căilor de introducere și de necesitatea de a controla mai riguros flotele din UE și din afara UE, vizând speciile invazive, de a asigura respectarea Convenției internaționale pentru controlul și managementul apelor de balast și sedimentelor de la nave și de a pune în practică orientările privind depunerea de organisme vegetative pe coca navelor;

28. accentuează posibilele legături dintre SAI introduse în ecosistemele terestre și de apă dulce și cele din oceane și mări, precum și impactul lor asupra pescuitului și a acvaculturii; invită Comisia să elaboreze o strategie cuprinzătoare pentru a aborda problema;

29. evidențiază că o abordare globală, preventivă și multivectorială întemeiată pe căile de introducere constituie o prioritate absolută pentru a preveni în mod eficace introducerea SAI marine, a le combate răspândirea și a aborda cauzele profunde ale proliferării lor; încurajează statele membre să recurgă într-o mai mare măsură la analiza prospectivă și la noile tehnologii, cum ar fi eADN, inteligența artificială și monitorizarea automată, precum și la implicarea pescarilor, a pescarilor sportivi, a comunităților costiere și a științei cetățenești drept mijloace și resurse prin care să se identifice și să se pună pe primele locuri SAI noi, emergente și cu risc ridicat pentru pescuit și acvacultură; îndeamnă Comisia să aplice respectiva abordare integrată în punerea în practică a Pactului european privind oceanul planetar pentru a asigura acțiuni coordonate între sectoare și între statele membre;

30. îndeamnă statele membre să-și consolideze comunicarea, coordonarea și cooperarea, în special în zonele transfrontaliere, valorificând, în același timp, biosecuritatea pentru a pune rapid în aplicare măsuri pentru depistarea timpurie și eradicarea promptă a SAI marine, și să gestioneze speciile deja răspândite pe scară largă; invită, de asemenea, Comisia să coopereze cu statele membre pentru a extinde acțiunile respective prin colaborarea cu țările din afara UE care împart același bazin maritim;

31. recomandă intensificarea cooperării dintre instituțiile științifice și agențiile UE pentru a îmbunătăți transferul de cunoștințe și cercetarea aplicată privind răspândirea, impactul și controlul speciilor marine invazive;

32. evidențiază că Marea Mediterană, care, potrivit Organizației pentru Alimentație și Agricultură, se încălzește cu 20 % mai rapid decât restul lumii, constituie o „zonă fierbinte” specială, întrucât adăpostește mai multe specii alogene invazive decât orice altă mare a lumii, cu efecte negative semnificative asupra ecosistemelor marine și asupra sectorului pescuitului și al acvaculturii, necesitând astfel o atenție deosebită; îndeamnă Comisia și statele membre, în acest sens, să aloce resurse suplimentare și să instituie măsuri urgente pentru a opri răspândirea speciilor respective în bazinul maritim în cauză;

33. solicită Comisiei să sprijine Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană în inițiativele sale de monitorizare științifică și în proiectele-pilot menite să abordeze provocările legate de speciile marine invazive;

34. invită Comisia să pună la dispoziție fonduri specifice, în cadrul Fondului european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și al altor programe bugetare, pentru a sprijini cercetarea, prevenirea și eradicarea speciilor invazive sau, în cazul în care eradicarea nu este fezabilă, gestionarea răspândirii lor și refacerea ulterioară, în cooperare cu pescarii, autoritățile locale și organizațiile științifice; își reafirmă convingerea că finanțarea respectivă ar trebui pusă la dispoziție în următorul cadru financiar multianual;

35. evidențiază importanța sistemului de notificare EASIN, cu precădere pentru semnalarea timpurie și cuprinzătoare a noilor depistări, a măsurilor de eradicare și a depistărilor efectuate de controalele oficiale; îndeamnă statele membre să îmbunătățească sistemul prin furnizarea unor informații suplimentare, în special a unor date de distribuție, mai ales cu ajutorul informațiilor oferite de pescari, producătorii din domeniul acvaculturii și toate celelalte părți interesate pertinente;

36. reamintește dimensiunea internațională a SAI și sugerează UE să își consolideze acțiunile în acest sens, apelând la toate forurile internaționale disponibile și, în special, la ORGP, la Convenția

privind diversitatea biologică și Cadrul mondial pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal; solicită UE să consolideze schimburile de cunoștințe colaborative și de învățare reciprocă cu alte organizații internaționale și cu țări din afara UE;

37. evidențiază potențialul colaborării cu țările din afara UE care împart același bazin maritim, inclusiv prin ORGP, pentru a face schimb de bune practici, a mobiliza investiții și a stabili obiective colective cu scopul de a aborda impactul SAI;

Perspective și provocări pentru comunitățile costiere

38. accentuează că SAI prejudiciază semnificativ biodiversitatea și ecosistemele marine, activitățile economiei albastre, inclusiv pescuitul și acvacultura, alte activități economice care nu au legătură cu marea, precum și comunitățile costiere și societatea în ansamblu; consideră că este esențial să se țină seama de consecințele sociale, economice și culturale mai ample ale SAI, dincolo de pierderea biodiversității și de impactul asupra ecosistemelor, pentru a preveni cu eficacitate noi invazii și a pune în aplicare cu succes măsuri de atenuare;

39. îndeamnă Comisia să elaboreze un indicator specific pentru speciile sensibile și invazive din mările UE, ținând seama de liste precum lista roșie a UICN, care să fie inclus în publicațiile Eurostat referitoare la ODD, cu scopul de a monitoriza mai bine răspândirea, conservarea și alte măsuri de gestionare;

40. invită Comisia să integreze, în viitoarele proiecte ale programelor europene de cercetare și inovare, fonduri pentru studierea SAI și a unor soluții ecologice prin care speciile respective să poată fi gestionate și controlate în mod sustenabil;

41. relevă importanța de a sprijini operatorii afectați din domeniul pescuitului și al acvaculturii prin sisteme de compensare și fonduri de adaptare, în conformitate cu dispozițiile financiare existente, în special în zonele care se confruntă cu pierderi economice directe din cauza speciilor invazive; accentuează necesitatea de a oferi stimulente financiare și de reglementare specifice pentru a-i încuraja pe pescarii locali să desfășoare activități specifice de capturare și eliminare a speciilor invazive în apele de coastă și pe căile navigabile interioare, ca metodă de a reduce presiunea ecologică, sprijinind în același timp mijloacele de subzistență locale; reliefează eventualul rol pe care îl pot juca sistemele de asigurare în a aborda această problemă, în special consecințele suferite de crescătorii de crustacee și moluște, de producătorii din domeniul acvaculturii și de pescari;

42. invită statele membre și Comisia să elaboreze campanii de sensibilizare pentru a informa și a implica pescarii, piscicultorii și crescătorii de crustacee și moluște, părțile interesate din sectorul

pescuitului, inclusiv pescarii sportivi, precum și publicul larg cu privire la introducerea, depistarea și impactul SAI, la consecințele lor economice și asupra mediului, precum și la modalitățile de a reduce la minimum riscurile prezentate de introducerea și răspândirea lor;

43. recomandă, acolo unde este fezabil, elaborarea unor programe care să vizeze speciile invazive și care să urmărească să consolideze controlul populațiilor și să le ofere pescarilor posibilități de despăgubire;

44. consideră că gestionarea SAI poate oferi perspective de venituri temporare suplimentare prin inovare aplicată menită să creeze produse cu valoare adăugată, cum ar fi bioîngrășăminte și substraturi agricole care să contribuie la controlul speciilor respective și, acolo unde este posibil, la eradicarea lor; solicită Comisiei să finanțeze cercetarea și transferul tehnologic în acest domeniu;

45. subliniază că, în cazul în care eradicarea speciilor invazive nu este fezabilă, exploatarea lor pentru consumul uman le poate oferi pescarilor venituri temporare suplimentare și poate contribui la o prosperitate de care să beneficieze economiile locale din UE;

46. salută utilizarea economică temporară a unor SAI, cum ar fi algele, în scopuri alimentare și nealimentare; precizează că printre astfel de scopuri, pe lângă alimentele destinate consumului uman, s-ar putea număra hrana pentru pești și animale, produsele farmaceutice, ambalajele, produsele cosmetice sau biocombustibilii;

47. reiterează că obiectivul final va consta invariabil în eradicarea SAI; evidențiază, în acest sens, că dependența economică față de exploatarea SAI ar trebui să fie fără excepție temporară sau secundară și că nu trebuie să încurajeze răspândirea sau introducerea pe piață a speciilor respective;

48. solicită un sprijin financiar consolidat și specific pentru a îmbunătăți gestionarea și protejarea eficace a mijloacelor de subzistență în zonele costiere și a ecosistemelor marine și pentru o mai bună conservare a speciilor sensibile și cere sisteme de informare, monitorizare și alertă rapidă pentru SAI la nivel regional și național și la nivelul UE, având în vedere impactul pozitiv al unui astfel de sprijin asupra pescuitului, a biodiversității și a ecosistemelor;

49. insistă ca viitorul cadru financiar multianual să includă finanțare pentru a consolida competitivitatea flotei de pescuit în fața unor provocări precum creșterea costurilor, pierderea locurilor de pescuit și impactul speciilor invazive; consideră că este prioritar să se îmbunătățească accesul pescarilor la resurse financiare pentru a-și moderniza navele, a-și digitaliza operațiunile și a-și diversifica sursele de venit;

50. reamintește Comisiei că regiunile ultraperiferice și zonele insulare și costiere servesc drept zone de siguranță importante pentru speciile marine sensibile, fiind, în același timp, foarte vulnerabile la SAI; solicită să se recunoască importanța de a proteja respectivele specii sensibile și de a combate SAI în regiunile sus-menționate, în special prin crearea unui program de opțiuni specifice zonelor îndepărtate și insulare pentru pescuitul local; subliniază potențialul ecoturismului sustenabil ca mijloc de a asigura perspective de diversificare, conservând, în același timp, biodiversitatea unică a regiunilor respective, cu beneficii directe pentru sectorul pescuitului și al acvaculturii;

°

° °

51. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.